

พระมงกุฎ

พระลบ

พระมงกุฎ พระลบ กายสีเขี้ยว มัดจุก ทรงม้าขาว

พระมงกุฎเป็นบุตรของ พระราม กับ นางสีดา เมื่อนางสีดาถูกพระรามแคลงใจ กล่าวหาว่าแอบคิดถึง ทศกัณฐ์ แล้วให้ พระลักษมณ์ นำนางไปประหารชีวิต พระลักษมณ์มิได้ประหารและยังปล่อยนางไป ด้วย นางสีดาจึงได้ไปอาศัยอยู่กับ ฤาษีวัชเมต ในป่า และฝากพระมงกุฎไว้ให้ฤาษีอบรมสั่งสอน อยู่มาวันหนึ่งนางสีดาได้เดินไปทำน้ำโดยฝากลูกไว้กับฤาษี ระหว่างทางได้พบแม่ลิงตัวหนึ่งที่เอาลูก เกาะหลังไว้ นางจึงตำหนิแม่ลิงที่ไม่กลัวลูกตก แต่ถูกแม่ลิงย่อนว่าตัวนางเองที่ไม่ห่วงลูก ออกมาแต่ เพียงลำพัง นางสีดานึกขึ้นได้ จึงกลับมานำโอรสไปด้วย ในขณะที่ฤาษีกำลังเข้าฌาน ครั้นเมื่อฤาษีลืม ตาขึ้นมาไม่พบบุตรนางสีดา ก็ตกใจเกรงว่านางสีดาจะมาต่อว่าตน จึงได้ทำการวาดรูปเหมือนของ พระมงกุฎ และทำพิธีชุบชีวิตกุมารขึ้นมาจากรูปวาด

คิดแล้วพระอาจารย์วิญญูณาต

วาดรูปพระกุมารไว้๑๙ตรี

๑๙ ในกระดานหกั้นเที

แล้วตั้งอาหุติกระดาไฟ

ขณะนั้นนางสีดาพาโอรสกลับมาพอดี แต่นางก็ขอให้พระฤๅษีชูประกumarต่อไป เพื่อไว้เป็นเพื่อนเล่นกัน โดยตั้งชื่อกุมารทั้งสองว่า

ตั้งว่า *อุกนก* ใน *อุทร* *นามกรรมงกุฏ* เป็น *พี*
อันรูปซึ่งชูปในอัคคี *มีนามชื่ออุกกุมาร*

ต่อมาพระฤๅษีได้ชูปศรให้แก่กุมารทั้งสอง แล้วอบรมสั่งสอนศิลปวิทยาการแขนงต่างๆ จนเก่งกล้า ทั้งสองกุมารได้ประลองศรกันบังเกิดเสียงกึกก้องกัมปนาท จนพระรามได้ยินเสียงก็คิดว่าคงเกิดผู้มีฤทธิ์มาแข่งกับพระองค์ จึงทำพิธีปล่อยม้าอุปการให้วิ่งออกไปหาผู้มีฤทธิ์นั้น โดยให้ พระพรต พระสัตรูด และ หนุมาน เป็นผู้ตามม้าไป เมื่อม้าไปถึงทั้งสองกุมารก็จับมาขี่เล่น หนุมานเห็นดังนั้นก็เข้าต่อสู้ แต่ถูกสองกุมารตีด้วยศรสลบถึงสองครั้ง แล้วจับมัดด้วยเถาวัลย์ สักหน้าและสาปว่าผู้เป็นนายเท่านั้น จึงจะแก้ออกได้

ต่อมาพระมงกุฎถูกพระพรตกับพระสัตรูดจับได้ ถูกแห่ประจาน 3 วัน เพื่อรอกการประหาร ส่วนพระลบหลบหนีมาบอกข่าวแก่นางสีดา และคิดไปช่วยพีโดยพระลบลอบใส่แหวนนางสีดาลงในภาชนะที่นางรำพา (นางฟ้าแปลงกาย) นำไปให้พระมงกุฎดื่ม เมื่อพระมงกุฎใส่แหวนแล้วก็ทำให้หลุดจากเครื่องพันธนาการ

ทั้งสองกุมารจึงร่วมกันสู้รบกับพระราม พระลักษมณ์ พระพรต และพระสัตรูด แต่เมื่อต่างแผลงศรศรนั้นก็ไม่กินกัน จึงสงสัยและซักถามประวัติความเป็นมา ทำให้พระรามรู้ว่าคือ บุตรของตนเอง การต่อสู้ก็ยุติลง พระรามตามไปจนพบกับนางสีดา และพยายามอ่อนวอนขอคืนดี แต่นางสีดาไม่ยอมยอมแต่เพียงให้สองกุมารไปอยู่ยังกรุงอโยธยาได้ ...

พระมงกุฎ พระลบ ตั๋วละครใบรามาเกียรต์ ลำดับ ๒๕

โดย นักกลอน KU ๒๗

พระมงกุฎ พระลบ

(๑) เกริ่นนำ

พระมงกุฎ บุตรพระราม อร่ามหนัก กับคนรัก นางสีดา มเหสี
เลื่อนพระลบ เป็นกุมาร ผ่านพิธี ขุนชิวี่ อากรูปวาด ภาพเหมือนกัน
ทั้งสองราว พี่น้อง ร่วมทำองแม่ เหมือนตั้งแต่ ห่อจรดเท้า ฝ่าผมนั้น
มัดเป็นลูก ทรงม้าขาว ฝ่าองพราวพัน สีกายนั้น สดเจียอ เจียอชิวี่

(๒) กำเนิดพระมงกุฎ

คราสีดา นอละน่อง ต่องหมองชัก เมื่พระราม แคลงใจ ในมารตรี
แอบคิดถึง บั้นใจ เจื่อใยมี ให้ทศกัณฐ์ ยักษ์ มีบังคอร
ตั้งพระลักษมณ์ น้องผู้ อยู่เคียงข้าง ให้นำนาง ไปฆ่า อโยคินทรน
พระองคได้ ใจชิวี่คิด ใครครอญ ไม่เรอรน ระหว่างทาง ปล่อยนางไป
จากนั้นนาง สีดา ทารตรี เติบหลบหนี ทายหน้า ขออาลัย
กับถาษี วัชรมฤค กลางป่าไพร มีลูกน้อย เป็นลายใย อยู่ในครรรภ

กาตอมา นางสีดา ใ้ประสูติ
ดองแม่ดูก อยู่เฝ้า พนาวัน

พระมงกุฎ บุตรพระราม รักษามัน
อย่างสุขสันต์ ไร้ทุกข์ เป็นสุขดี

(๓) กำเนิดพระลพ

มาวันหนึ่ง นางสีดา ไปทำน้ำ
พบแม่เลี้ยง ห้อยโหน โจนโชนนี้

จึง ได้นำ ดูรัก ฝ่ายฤๅษี
บนหลังมี ดูน้อย เกาะห้อยไป

นางสีดา ตำหนักน้ำ ทำไม่ถูก
แต่แม่เลี้ยง ย่นอกลับ คับเคืองใจ

ไม่กล้าดู ทกหรือไร ทำไม่ได้
นางเอง ไม่ ห่วงดู ถูกทิ้งขว้าง

นางจึงคิด ตรองตรึก สำนึก ได้
ฝ่ายฤๅษี เมื่อดูมตา ที่ฟ้าฟาง

รีบกลับไป รับดู ถูกถากถาง
พระมงกุฎ ไม่อยู่ข้าง พลาตอกใจ

ทั้งกล้าเกรง นางสีดา มาต่อว่า
จึงวาดรูป พระมงกุฎ เป็นบุตรชาย

ไม่นำพา เมินเฉย ดูเฉยหาย
แล้วจะชุบ ชีวิตใหม่ ให้กุมาร

เป็นเวลา พอดี นางสีดา
พระฤๅษี ละลาบ กลบรูปพลัน

นำดูรัก กลับมา ณ ตอนนั้น
แต่นางค้ำน ให้ทำพิธี นี้ต่อไป

นางสีดา ตั้งนามชอง ดูกลององค์
บุตรที่ชุบ ในพิธี นี้เองชาย

ผู้พี่นั้น ชื่อมงกุฎ บุตรในไส้
นามนั้นไซ้ พระลพชื่อ คือกุมาร

(๔) พระมงกุฎพบพระราม

แผ่นดินองพิ อยู่เล่น เป็นเพื่อนรัก
ช่วยสอนสั่ง ฝึกศิลปะ วิชาทหาร

นาง ได้ฝาก ให้พระ ฤาษีท่าน
สอนกุมาร เพียรฝน จนแกร่งกล้า

จึงจัด ให้ ทั้งสอง ประเลงคร
เสียดก๊กก้อง ไกลโพ้น อนุรามา

ทำต่อกร ตั้งมั่น ธรรมเหล่า
คิด ไปว่า ผู้มีฤทธิ์ คิดประชัน

พระรามจึง ปล่อยม้า อุปการ
สั่งพระพรต พระสัตว์รุด พิสูจน์พลัง

วิ่งทะยาน หาผู้มี ฤทธินั้น
พร้อมหนุมาน อย่าน้ำ ตามม้า ไป

เมื่อม้าวิ่ง สู่สถาน ลานประเลง
จับม้าขี่ เล่นเพลง ประเลงขยับ

สองพี่น้อง ผู้แกร่งกล้า หากลัดไม่
หาสนใจ กลับบีย้อยุด สดก้าสั่ง

หนุมาน เข้าต่อสู้อู่คู่องพิ
แถมจับมัด เถาวัลย์ พันหน้าหลัง

ถูกครีดี จนเสลป ครบสองครั้ง
อีกทั้งยัง ลักหน้า ของหนุมาน

แล้ดองยันต์ ร่ายมนต์ พ่นคาถา
จะแก้มัด ออกได้ ไม่มีวัน

ลงตาปไว้ ใครอย่า มาคิดพัน
เพียงผู้นาย เท่านั้น เถาวัลย์จึงคลาย

พระมงกุฎ พลาดท่า พาเสลป
แห่ประดาน ลามวัน อันตราย

ถูกพระพรต พระสัตว์รุด ครอบจับได้
ก่อนหนี ไป ประหาร กุมารช่วย

สิ้นพระลบ หนีได้ ไปหาแม่
พระมงกุฎ โดนจับไป ใระทอย

บอกข่าวแก่ นางสีดา หาทางช่วย
จะมอดม้วย มรณา ไม่ช้านาน

พระลบลบ เออแหวน ของมารดา
ขอให้พระ มงกุฎ หลุดโทษทัณฑ์

ทันทีที่ ใส่แหวน อันแหวนหวง
แล้วกุมาร ช้อยกักรบ พบราม

พระลักษมณ์ พระพรต พระสัตว์รุด
แต่ศรีแค่ ไกอแก้วง เมื่แหวงไป

พระรามสั่ง ชักถาม ความเบีหมา
คือบุตรนาง สีดา กับราชันย์

พระรามเออ ตามหา มเหสี
ทั้งอันอน ๑๐๑๑ ๑๐๑๑๑

นางสีดา ไม่ฟัง ทั้งไม่เถียง
ยอมให้ไป กับบิดา พระสวามี

สวนพระราม ตรอมตรม ระทมหนัก
ให้คิดถึง พระลักษมี นางสีดา

ใส่ภาชนะ นางรำพา พระอมฤตวิธาน
ก่อนแหวนนั้น ถูกนำไป ให้พียา

หลุดจากบ่วง พันธนา นำกังขา
กับสวามี ต่างพันธุ ผู้กระลา

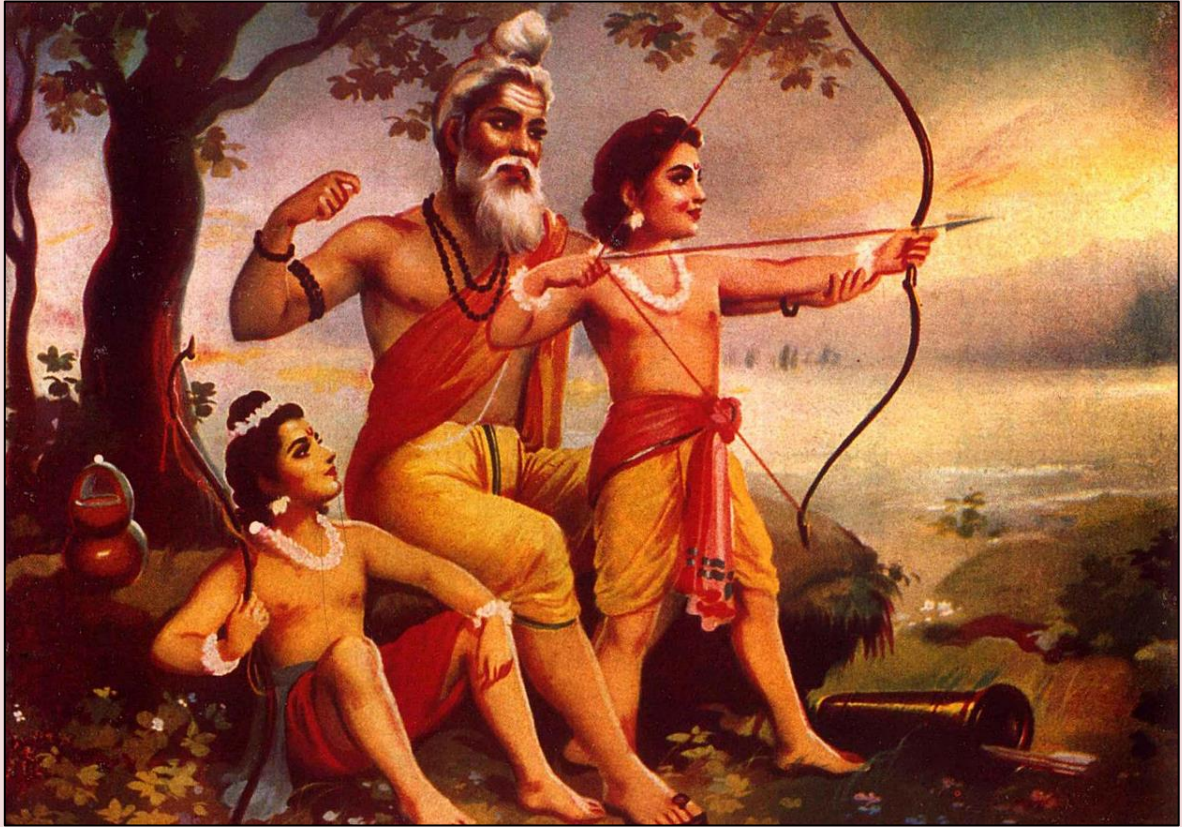
ทั้งพระลบ พระมงกุฎ ต่างรูกได้
เกิดสงสัย ใยตรพิน ไมกักัน

ได้รู้ว่า แผลดพินอง ทั้งสองนั้น
ทำให้พลัน การต่อคู่ ยุดี

ขอคืนดี นางสีดา พระประสังค์
ขอให้อง ๑๑ กลับโยธยา ราชธานี

คิดแต่เพียง ให้ถูกรัก ักสุขศรี
ทั้งทั้งที่ รักพันผูก สองคูงยา

เพียงถูกรัก กลับไป ใจโยธยา
ยอมอยู่ป่า ต่อไป ไมคืนดี

(๕) ตีก้าวคนธรรพ์

ต่อมาเมื่อ ไก่เกษ เกิดเหตุร้าย
ทรงสั่งพระพรต พระสัตว์รตให้ ไปโละมด

ถึงประตู ไก่เกษ เข้าเขตคาม
ให้บอกไป พบเจอ เพื่อเจรจา

เมื่อ ไก่เกษ เสริมสติ ยึดคืนได้
ด้วยฝีมือ พระมงกุฏ บุตรภูมิ

ต้องเสียให้ ทำคนธรรพ์ราชย์กษี
กับน้องพี่ พระลบพระมงกุฏ ยึดคืนมา

พระพรตตาม กำชับ ทักยักษา
ทำคนธรรพ์กล้า ไม่รับ ยกทัพตี

ทำคนธรรพ์ ถูกฆ่าตาย กลายเป็นผี
ผู้เป็นพี่ ของพระลบ จบสงคราม

ผู้ประพันธ์ : จตุพร สุวรรณปากแพรง

พระมงกุฎ พระลอบ

พระโอรสเสด็จองค์ดำรงศักดิ์
เขามาเสวยเสีต้ายอดนารี

เป็นคู่แฝดบุตรวังนางโฉมศรี
พระท้าวเสด็จคู่กันมา

แต่เดิมทีนางเสีต้ายพาพักรตร์
กับพระรามผู้ครองโยธยา

มีพระมงกุฎบุตรวังเสด็จหา
อยู่กันมาเป็นสุขเสีต้ายดี

ครั้นต่อมาองค์รามยามครุ่นคิด
เกิดเสด็จเสี้ยนหม่อมนางเทวี

ในดงเสีต้ายนงายให้หม่อมศรี
ท้าวผู้มีใจรักดีรักษาทศกัณฐ์

ด้วยความโกรธดงเสีต้ายคิดประหาร
ให้นำนางเสีต้ายไปฆ่าพัน

จึงสั่งการพระอนุชาด้วยเหตุเห็น
พระลักษมณ์นั้นไม่ระคายปล้ำนางไป

จะกล่าวถึงนางเสีต้ายเทวี
กับท้าวเสี้ยนมฤคในพงไพร

ครั้นหนีหน้าไปอาลัย
พระมงกุฎฝากไว้ให้รำเสี้ยน

มาวันหนึ่งนางเสีต้ายไปทำน้ำ
พบแม่ลิงลูกเกาะหลังเสีต้ายเสี้ยน

นางคมขำฝากลูกให้อ่านเสี้ยน
ไม่หวั่นลูกเสี้ยนเสี้ยนตกลองมา

นางวานรย์อันคำนำให้คิด
จึงรีบร้อนหนีกลับมานำพา

ตั้งทำผิดไม่หวั่นโอรส
บุตรบุราราคลาไคโลไว้กั๊ง

พระท้าวเสี้ยนนั้นไม่กล้าชาน
ครั้นเสี้ยนตามองไปไม่เห็นคน

นั่งเข้าถ้ำหลบตาในไพรเสี้ยน
ตั้งองกั๊งไคโลไม่เป็นสุขให้ทุกข์ใจ

พระฤๅษีกริ่งเกรงนางสีดา
จึงวาดรูปพระมงกุฎขึ้นทันใด

จะต่อว่าตนผิดคิดแก้ไข
ขุบขี้วิตขึ้นใหม่เพื่อแทนองค์

จบเวลาพอตื่นนางสีดา
นางจึงขอรูปไว้ให้ยังคง

ดูงโอรสกลับมาไม่เห็นหนอง
ขุบขี้วิตอีกองค์ไว้คู่กัน

แล้วเรียกชื่อพระกุมารว่าพระลบ
พระฤๅษีขุบตรให้เป็นที่สำคัญ

ดูขลุบเลี้ยงดูเป็นคู่ขวัญ
เป็นอาวธูประไลองค์พระกุมาร

ฝีมือกล้าสามารถสมานสมัคร
กัมปนาทเสียดังก้องกังวาน

ประไลองค์เห็นประจักษ์ด้วยกล้าหาญ
องค์อาวธูยืนเสียดึงให้ตกใจ

ด้วยทรงคิดผู้มีฤทธิ์มาต่อสู้อัน
มอบพระพรตพระสัตรุดเดินทางไป

ใครอย่ากรู ใครหนาน่าสงสัย
พร้อมหนุนมาพร้อมใจไม่ร้อรา

ทำพิธีปล้ำด้วยม้าอุปการ
ขึ้นชื่อเล่นเสนาภสมานร้อองเฮฮา

สอองกุมารจับได้ไม่กังขา
ตามประสาเด็กน้อยค้อยขลุบใจ

หนุนมานได้เห็นไม่เป็นมิตร
ถูกทูปตีด้วยครุสลับไป

เข้าต่อสู้อันตามติดทานไม่ไหว
ให้เถาวัลย์มัดไว้ถึงสอองครา

สอองกุมารลักหน้าตราคำอาบ
ต่อให้หมายแก้ไขจึงหลุดมา

หนุนมานแพ้วาบประหลาดหนา
หมดปัญญาสู้รบสลับลง

การต่อสู้ไม่รู้แพ้รู้ชนะ
พระมงกุฎพลาดพลั้งการณรงค์

อ่อนพระลบหลู่เสียหนีไปได้
นางสีตามอบแหวนใส่ในวารี

พระมงกุฎได้แหวนพระมารดา
จึงกลับมารบใหม่ตั้งใจอินต์

ฝ่ายรามลักษณะพระพรตพระดีตรุด
ไม่เลิกลาภประหัตประหารหรือฆ่าฟัน

พระกุมารทั้งสองจึงบอกกล่าว
เป็นลูกนางสีดาฯ พางาม

เมื่อความในเบ็ดเตล็ดเฉลยแจ้ง
ติดตามไปกับสองกุมาร

ไม่คาดจะใช้ฝีมือตั้งประสงค์
ถูกพันธนาการมันคงในพงพี

สั่งข่าวให้พระมารดา มารศรี
พลาถทำที่สั่งนำให้ตีมกนิ

ช่วยให้หลุดออกมาตั้งถวิล
ต่างก็แผลงครีตลับเข้าสู้กัน

ผู้พระลบพระมงกุฎด้วยหมายมั่น
พระรามพั้นสองสี่ถามไถ่ความ

ถึงเรื่องราวเป็นไปที่ได้ถาม
คือโอไรสองครามโอโยธา

สองครามา ได้แสดงความรักองหา
อ่อนอ่อนนางสีดา กลับนคร

นางสีดาดีใจดีมีศรีดีกัณฑ์
มาสงสัยในตัดใจมบังอร

ให้ประจักษ์สวามีเคยระดมหมอน
อรชรเสียใจสืมไม่สง

นางไม่ยอมกลับเมืองเวียงบุรี
แต่ยอมให้บุตรรักทั้งสี่องค์

เอโยธยานันต์ตั้งประจักษ์
ผู้เฝ้าพงศ์ติดตามพระรามไป

ผู้ประพันธ์ : อัญชลี ณ เชียงใหม่

พระมงกุฎ พระลบ

พระลบหรือพระมงกุฎ บุตรราม-สีดา

มีกายา สีเขียว เด็ดเดี่ยวสุด

ทรงอาชา อคร้าว ขาดพิศุทธิ

ไชยวชาญุทธิ สุดฤทธิ์ ศิษย์มณี

หลังเสริจติ๊ก รามลักษมณ หักทศกัณฐ์

รามอัถอัถ แคลงใจ มเหสี

ว่าสีดา ไหยหา ยักษาบตี

คืนธานี ยังมี ภาพทศกัณฐ์

จัดพิธิ สีดา ผ่าลุยไฟ

แม่ผ่านได้ ยังแคลงใจ ให้ประหาร

แต่พระลักษมณ องรัก รักรัตนงคราญ

ปล่อยลอมขวัญ สีดา เข้าป่าไป

นางพิงพา ฤษี วัชรมฤค

เป็นครูฝึก พระมงกุฎ บุตรชายให้

พระฤษี รับอัสนธอน สอนยุทธ์ไกร

ช่วยเลี้ยงไว้ ในอาศรม บ่มวิชา

มาวันหนึ่ง สีดา มาทำน้ำ

เพื่ออุทิศดำ ขำระกาย ไล่เกศา

ฝากบุตรชาย กับฤษี ที่ศาลา

ด้วยโอรส ยังนิหรา ไม่พาไป

ระหว่งทาง นางแล แม่สิงป่า

เฝ้าดูยา เกะหลัง นางหวั่นไหว

สิงดำริ ตีสิง ยิงกระไร

เดี่ยวดูกน้อย ตกตาย ไม่เข้าที่

ฝ่ายแม่สิง ยัสนธอ อชานธอ

ที่ตัดเจ้า เฝ้าดูไว้ ใจสับสน

ไม่หวั่นดู มีภัย ไม่ดูดี

ทำนฤษี ตาพาง ทั้งขรา

สีดาพัง นั่งตรึก สำนึกได้

รีบกลับไป ดำหนัก มีขี้กข่า

อุ้มลูกรัก อากที่พัก ไปคงคา

ฤษีหลับตา เข้าญาณ ไม่หันมอง

เจ้าญาณครบ เวลา สัมมาเพ่ง
หากลัดดา กลับมา ละขุนขี้เอง

ตั้งหน้าหน้า อาจารย์ ขยายฉลาด
แล้วขัดตั้ง อาหุติ กระลา ไพ

นางลัดดา กลับมา ค้าลาภ
ให้มิดึก เป็นเพื่อนเล่น เช่นญาติกัน

บุตรแท้ใน อุทร นามกรมงกุฏ
ให้นามว่า พระลบ ครบเลื่องนาม

ฤษีไพร ขุนศรี ให้เลื่องกุมาร
ศิษย์เกิดความ เก่งกาจ ปราดเบรีองไฉ

เลื่องกุมาร ประชัน สิ้นหน้า
เสียดังถึง พระโสด รามาบดี

อาชมาจาก ผู้มีฤทธิ์ คิดขบถ
และสั่งให้ หนุมาณ ติดตามไป

ม้าไปถึง ถิธาน ลานประเลื่อง
ทั้งลับม้า อุปราการ ของท่านราม

ไม่เล็งเห็น บุตรลัดดา สิทธิาหมอง
จำละต่อง หากกุมาร แทนกันไว้

นำกระดาษ ถาดกุมาร เหมื่อนกันหลาย
เลื่อกุมาร คนใหม่ หน้าคล้ายกัน

เห็นพิธ สร้างกุมาร ไม่ต้านคำ
ชื่อกุมาร ขานไซ ไว้ต่างนาม

บุตรสมมติ จากอัคคี ที่สร้างข้า
นำเพียรพร้า ล้ำพิรุทธิ ฤทธิไกร

เลือนสติปลการ ขันสูง ผดุงให้
สั่งสั่งให้ ประเลื่องกัน ประชันฤทธิ์

วิทยา ประทะปะทัง ดั่งจึงมี
พระทรงมี บัญชา ว่าเสียดใจ

มอบพระพรต พระลัดรุต พิรุณให้
เลื่อกม้าใหญ่ อุปราการ ทะยานนำ

กุมารทั้งเลื่อง คล่เลื่องแคล่ด แวดเลื่อกล้า
ชี้กระหน้า ยำกระโจน โสณทะยาน

ทนุมาน ทะยานไ้ไ้พันธุ
แต่ตั้งองศรี ครอบ ครบองกาล

เข้าต้อสู้ กุมาร ขึ้นหักทลาย
อูกกุมาร เอลาเอว้ลยี้ พันภายา

ดาบลับทับ กำกับมนต์ ล้นอำนาจ
เว้นแต่นาย คู่มเกลา ของเจ้ามา

อะไม้อาจ ตัดเอาว้ลยี้ อันแน่นหนา
จึงจะปลด พันธนา พากลับไป

ล่อนพระพรต พระลั้รุด ลุดฤทธา
แห่ประธาน ลามวัน กอนวันตาย

ทำการคร่า พระมงกุฎ ยุตต้อได้
ฝ่ายพระลบ หลบไป ให้ข่าวมารดร

แอบเอาแหวน มารดา มหาเทวี
นำ ไปให้ พระมงกุฎ ดุดตี้มพร

ชุกภายี เทวี ราพาลมร
พันธนาการ พลันร่อน ฝ่อนผายไป

ดองกุมาร ร้อมกัน ประชันลั้รุด
ยามแผลองศรี รันชนรันแซง แกว่องกวัต โกว

เข้าพันธุ รามลักษมณห์ หักไม่ได้
ไม่มีใคร มัดยมรณห์ ศรีไมกีน

รามของใจ ใยศรี ไมกีนกัน
จึงรู้ว่า ลุกลั้ตา อรพินท์

จึงเกิดการ ได้ถาม ความพกณิน
ดอมบดินทร์ ยินดี นี้ลูกเรา

เมื่อพระราม ตามไปจ้อ ขอลั้หนี
แต่ลั้ตา ยังคาใจ ไม่บรรเทา

ลั้ณทานี อโยธยา นะหน้องเจ้า
ขอลอญเหย์ พงไพร ไม่ใยดี

ยอมเพียงให้ กุมาร ไปกับบิดา
รามนำบุตร ลุดองอน ทดลธานี

ล่อนลั้ตา อ่าลา แต่เพียงนี้
โดยไม่มี ลั้ตา ไคลลธาทาม

พระรามพบพระโอรส

เมื่อ๑ โทษโทษ มีเภทภัย ฝ่ายกำเริบ

ด้วยท่านทำคุณธรรมพูนราชบังอาจหมาย

พระอุบราชัดทัพไปปราบปราม

เด็ดขีวีผู้ตามปามคว่ำชีพวาย

ผู้ประพันธ์ : สกิตยพันธ์ ธรรมสกิตย

